

DAVID GOLDER

Paz Orois Fernández
Universidade de Vigo
paz.orois@gmail.com

NÉMIROVSKY, Irène, *David Golder*. Tradución de Celia Recarey, Santiago de Compostela: Irmás Cartoné, 2019, 232 páx. ISBN: 9788494842153.

David Golder foi a primeira novela de Irène Némirovsky. Publicada en 1929, acadou un enorme éxito, co que non contaban nin a autora nin Grasset, a editorial que publicou a obra e coa que Irène iniciou unha colaboración que se estendería no tempo, ata que as tropas alemás nazis ocuparon Francia e a escritora, probablemente vítima dunha delación, foi internada nun campo de concentración en Auschwitz, onde acabaría morrendo en 1942.

O libro narra a historia de David Golder, un banqueiro xudeu ao que nos anos vinte do século pasado lle diagnostican unha doenza cardíaca que leva a que os homes de finanzas cos que se relaciona comecen a ventar a súa morte. En consecuencia, as accións das empresas de Golder caen en picado e o banqueiro, arruinado, sofre o abandono da súa muller Gloria e da súa filla Joyce. O desexo de deixar pouso na memoria colectiva, unido ao mesmo espírito combativo e afouto que lle permitiu na súa xuventude abandonar a súa Ucraína natal e facer fortuna en Francia, fai que decida emprender unha derradeira operación financeira, que o leva a revivir momentos vencellados ás súas orixes humildes.

A novela recolle trazos autobiográficos de Némirovsky, filla dun banqueiro ucraíno xudeu que inspirou o personaxe de David Golder. Así mesmo, para construír a figura da cobizosa Gloria Golder tomou como modelo a súa nai, coa que a autora mantiña unha relación distante.

A obra supón unha mirada crítica á perda das orixes, ás que Golder só volve na fin da súa vida, a través do seu encontro cun mozo xudeu que, coma el no seu día, emprende rumbo a París en busca dunha vida mellor. Ademais, a novela tamén pon énfase na superficialidade das relacións baseadas no aspecto material, da que son claros expoñentes todos os personaxes que se reúnen na casa de veraneo que o protagonista posúe en Biarritz. De feito, as descrições vertidas no papel deixan patente a sordidez e o egoísmo que caracterizaban a alta sociedade dos anos 20 en Francia.

Mais David Golder fálanos sobre todo de como a cobiza e o poder

económico poden acabar con valores fundamentais como son o amor, a familia, a amizade ou a saúde e conducirmos á peor das soidades: a que se vive en compañía.

No tocante á tradución, cómpre sinalar que na versión galega de *David Golder* detectamos certos erros, como son a ausencia sistemática da preposición *a* na locución *cara a* cando esta vai seguida dun adverbio («Empurrou suavemente *cara arriba...*» p. 214; «Interrompeuse e botou a cabeza *cara atrás...*» p. 219); o uso da palabra *enrugas por *engurras* («perdida nas fondas *enrugas* da cara...» p.173); o emprego da construción substantivo + a + infinitivo, galicismo incorrecto en galego («nun prazo de trinta días *a contar...*» p. 197); o lusismo *sul por *sur* («Porque recibín a encarga de levar do *sul* a Moscova...» p. 217); algún erro gráfico («unhas cadeiras de vime e *una* mesa de cociña...» p. 165; «deixaba escapar *bóliñas* de la branca» p. 172); pero, sobre todo, atopamos varios castellanismos; como *habitación* en vez de *cuarto* («atravesaba á présa as escuras *habitacións...*» p. 171; «*Habitación* dezasete, a primeira á esquerda» p. 207 «A *habitación* era inmensa, alta...» p.209); *tachar* por *riscar* («Vaime *tachar* iso inmediatamente!...» p.199); *pasado mañá por *pasadomañá* («*Pasado mañá* estaría en Constantinopla» p. 208) ou *afincarse por *asentarse* ou *establecerse* («*Afincouse* alá antes da guerra» p.218).

Con todo, a tradución mantén o estilo elegante e preciso que caracteriza a narrativa de Némirovsky, na que abundan os diálogos dinámicos e cheos de forza, e a pormenorización nas descrições.

En definitiva, estamos ante unha novela moi recomendable pola súa lectura áxil, o seu estilo coidado e pola reflexión crítica sobre a condición humana. Ademais, o feito de que afonde en preocupacións que afectan á sociedade de calquera época dótaa dun carácter totalmente atemporal.